

**בש"פ 4524/16 - מדינת ישראל נגד עאמר אבו רמילה, מוחמד אלמהדי
בשיתי, אוסאמה אבו כאטר, עאסם בשיתי, בלאל טחאן, מחמוד טחאן, מחמד
נידאל טחאן, מונתסר טחאן**

בבית המשפט העליון

**בש"פ 4524/16
בש"פ 4525/16**

כבוד השופט ס' ג'ובראן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

המשיבים בבש"פ 4524/16: 1. עאמר אבו רמילה
2. מוחמד אלמהדי בשיתי

המשיבים בבש"פ 4525/16: 1. אוסאמה אבו כאטר
2. עאסם בשיתי
3. בלאל טחאן
4. מחמוד טחאן
5. מחמד נידאל טחאן
6. מונתסר טחאן

בקשות להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ח' בסיון התשע"ו (14.6.2016)

בשם המבקשת: עו"ד יורם הירשברג; עו"ד יונתן גולן; עו"ד עדי בובליל

בשם המשיב 1 בבש"פ 4524/16: עו"ד שלומי קלימאן
בשם המשיב 2 בבש"פ 4524/16: עו"ד איברהים איאד

בשם המשיב 1 בבש"פ 4525/16: עו"ד נסים זידאן
בשם המשיב 2 בבש"פ 4525/16: עו"ד עמית בר
בשם המשיב 3 בבש"פ 4525/16: עו"ד עודד הכהן; עו"ד וסים נאטור
בשם המשיב 4 בבש"פ 4525/16: עו"ד מאהר חנא
בשם המשיב 5 בבש"פ 4525/16: עו"ד ליזה זלטיין
בשם המשיב 6 בבש"פ 4525/16: עו"ד אלעד פרסקי

החלטה

1. לפניי שתי בקשות להארכת מעצר שלישית מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). במסגרת בש"פ 4524/16, המבקשת (להלן: המדינה) מבקשת להאריך את מעצרו של המשיבים בתיק זה ב-90 ימים נוספים, החל מיום 17.6.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 45183-03-15 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד; ובגדר בש"פ 4525/16 המדינה מבקשת להאריך את מעצרו של המשיבים בתיק זה ב-90 ימים נוספים, החל מיום 17.6.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 47762-03-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, הכל לפי המוקדם. יוער, כי אף שהבקשות הוגשו בנפרד בשל הגשתם של שני כתבי אישום נפרדים - הרי ששתיהן נוגעות למסכת עובדתית אחת. על כן, ההחלטה בהן תינתן במאוחד.

כתבי האישום

2. על עובדות כתבי האישום נגד המשיבים בבקשות שלפניי (להלן: המשיבים) עמדתי בהרחבה בהחלטתי בבש"פ 8389/15 מיום 27.12.2015. בתמצית, ייאמר כי בכתבי האישום מיוחסת למשיבים מעורבות בתוכנית עבריינית רחבת היקף לביצוע שורת עבירות כלכליות. במסגרת תוכנית זו, המשיבים ושותפים נוספים הפיקו חשבוניות מס פיקטיביות באמצעות חברות קש אותן רכשו, ומכרו אותן לגורמים חיצוניים בתמורה לתשלום עמלה. על פי המתואר, פעילות המשיבים נעשתה תוך התארגנות שיטתית ומתוחכמת ותוך חלוקת תפקידים ברורה, כאשר לכל אחד מהם תחום אחריות משלו. בכתבי האישום נטען כי במסגרת הקשר הרוויחו המשיבים סכום של כ-30.5 מיליון ש"ח, אשר התחלק ביניהם; הם הלביתו הון בסך כולל של לפחות 140 מיליון ₪; והתחמקו בעצמם וסייעו לאחרים להתחמק מתשלום מס הכנסה ומס ערך מוסף - כאשר ביחס למשיבים בבש"פ 8523/15 נטען כי מדובר בסכומים אשר עלו כדי 600 מיליון ש"ח, ואילו ביחס למשיבים בבש"פ 8520/15 ובבש"פ 8596/15 נטען כי מדובר בהיקף של כ-400 מיליון ש"ח.

3. בגין מעשיהם במסגרת הקשר, יוחסו לכל המשיבים בכתבי האישום עבירות שונות לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975; לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961; ולפי חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000. כמו כן, יוחסה להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין; ורישום כוזב במסמכי תאגיד, לפי סעיף 423 לחוק העונשין. נוסף על עבירות אלה, יוחסו למשיב 2 בבש"פ 4524/16 (להלן: מוחמד) ולמשיב 1 בבש"פ 4525/16 (להלן: אוסאמה) עבירת זיוף, לפי סעיף 418 לחוק העונשין; ולאוסאמה ולמשיב 3 בבש"פ 4524/16 (להלן: בלאל) יוחסה עבירת שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין.

ההליכים עד כה

4. בד בבד עם הגשת כל אחד מכתבי האישום, הגישה המדינה בקשות לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, בהתאם לסעיף 21(א) לחוק המעצרים. בקשות אלה זהות בעיקרן, ונטען בהן כי קיימת תשתית ראייתית מוצקה להוכחת אשמתם של המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתבי האישום. כן נטען לקיומן של שתי עילות מעצר: האחת, יסוד סביר לחשש כי שחרורם של המשיבים יביא לשיבוש הליכי משפט, להשפעה על עדים ולהתחמקות מהליכי השפיטה, לפי סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים; והשנייה, עילת המסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, אשר התבססה על מסוכנותם של המשיבים לקופה הציבורית ולרכוש הציבור.

השתלשלות הליכי המעצר וההליכים העיקריים בתשעת חודשי המעצר הראשונים פורטו בהרחבה בהחלטתי בבש"פ 8520/15 מיום 14.1.2016. להלן אביא את עיקרי הדברים, בהתאם לבקשות ולמשיבים השונים.

בש"פ 4524/16

5. הבקשה למעצרו של מוחמד והמשיב 1 בתיק זה (להלן: עאמר) הוגשה לבית המשפט המחוזי ביום 22.3.2015 במסגרת מ"ת 45212-03-15. בו ביום, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיבים עד להחלטה החלטה ועל הגשת תסקירי שירות מבחן בעניינם. עאמר ומוחמד הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר נגדם, אך ביקשו להשתחרר לחלופת מעצר בתנאים מגבילים ותוך איסור להשתמש באמצעים אלקטרוניים – כפי שהמליץ שירות המבחן בתסקירים שהוגשו בעניינם. ביום 16.6.2015, בית המשפט המחוזי (השופט ד' עטר) דחה את המלצות שירות המבחן והורה על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. בית המשפט המחוזי עמד בהחלטתו על המסוכנות הנשקפת מהשניים, וכן ציין באופן פרטני לעאמר – את אי-התייצבותו לחקירה; ניסיונו לשבש הליכי חקירה; ואת עברו הפלילי, ובאופן פרטני למוחמד – את חלקו המהותי בעבירות הנטענות ואת ניסיונותיו להפחית מחלקו בתוכנית העבריינית. משכך, נמצא כי חלופת מעצר אינה יכולה לאיין את המסוכנות הכלכלית הנשקפת מהמשיבים. בקשתו של מוחמד לעיון חוזר בהחלטה זו נדחתה ביום 20.8.2015.

6. משלא הסתיים משפטם של המבקשים בתוך פרק זמן של תשעה חודשים, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו של המשיבים ב-150 ימים נוספים, לפי סעיף 62(ב) לחוק המעצרים (בש"פ 8596/15). ביום 14.1.2016 קיבלתי את הבקשה באופן חלקי והוריתי על הארכת מעצרו ב-90 ימים נוספים, לאחר שמצאתי כי העיכוב בתחילת שמיעת התיק נובע מהיקף התיק, מורכבותו ומקשיים בהסדרת ייצוגו של עאמר. ביום 23.3.2016 הוארך מעצרו של המשיבים ב-90 ימים נוספים (החלטתו של השופט ע' פוגלמן בבש"פ 2160/16).

7. בכל הנוגע למהלך הדיונים בתיק העיקרי (ת"פ 45183-03-15), הרי שכפי שפורט בהחלטה בבש"פ 8520/15 מיום 14.1.2016, מוחמד כפר בכתב האישום ביום 28.7.2015, בעוד קשיים בהסדרת ייצוגו של עאמר הביאו לכך שהוא השיב לכתב האישום רק ביום 9.12.2015. ביום 16.12.2015 התקיים דיון הוכחות ראשון, ומאז נערכו 10 דיוני הוכחות נוספים ונשמעו בסך הכול שבעה עדים. כן נערכה ישיבת גישור ראשונה ביום 16.6.2016. בשלב הנוכחי, קבועים שני מועדים נוספים לשמיעת ההוכחות בתיק לחודשים יוני ויולי 2016, וכן קבועה ישיבת גישור שנייה ליום 29.6.2016.

בש"פ 4525/16

8. הבקשה למעצרם של המשיבים בבש"פ 4525/16 עד תום ההליכים הוגשה לבית המשפט המחוזי ביום 23.3.2015, במסגרת מ"ת 47711-03-15. בדיון מאותו יום, ביקשו באי-כוחם דחייה לצורך לימוד חומר הראיות, ובית המשפט המחוזי האריך את מעצרם עד להחלטה אחרת.

9. אוסאמה החל לרצות בחודש אפריל 2015 עונש מאסר בגין הרשעתו בתיק אחר, ולכן הוא הסכים ביום 11.6.2015 למעצרו עד תום ההליכים, תוך ששמר על זכותו לבקש עיון חוזר בהחלטה. הבקשה לעיון חוזר הוגשה על ידו ביום 7.9.2015, ובעקבותיה הוא הופנה לעריכת תסקיר מעצר. התסקיר הוגש ביום 9.11.2015 ובו ציין שירות המבחן את התרשמותו כי מעצרו של אוסאמה המחיש לו את חומרת מעשיו ותוצאותיהם. משכך, שירות המבחן סבר כי מסוכנותו פחתה משמעותית והמליץ על שחרורו לחלופת מעצר בתנאים של מעצר בית מלא, תוך איסור על שימוש בתקשורת מקוונת. ביום 30.11.2015, בית המשפט המחוזי החליט שלא לקבל את המלצת שירות המבחן והותיר על כנה את ההחלטה לעצרו עד תום ההליכים. עררו של אוסאמה על החלטה זו נדחה על ידי ביום 27.12.2015 (בש"פ 8389/15).

10. בעניינו של המשיב 2 בבש"פ 8523/15 (להלן: עאסם), הוגש ביום 16.7.2015 תסקיר מעצר, בו הביע שירות המבחן את התרשמותו כי עיקר הסיכון ממנו נשקף כאשר הוא מצוי בקבוצה הפועלת מחוץ לחוק, וכי לאחר שנחשפה הבעייתיות בהתנהגותו בפני משפחתו וסביבתו והוא הורחק מחברי הקבוצה, מסוכנותו פחתה משמעותית. שירות המבחן לא השלים את התסקיר משום שלא עלה בידו להיפגש עם המפקחים המוצעים. ביום 20.7.2015, הסכים עאסם להארכת מעצרו עד לתום ההליכים, ועל כן בהסכמת הצדדים לא הושלם התסקיר, ובית המשפט המחוזי הורה על מעצרו כאמור.

11. בכל הנוגע למשיבים 3-6 בבש"פ 8523/15 - שהם ארבעה אחים - הם הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר, ובעקבות זאת הוגשו בעניינו של כל אחד תסקירים מאת שירות המבחן. ביחס לבלאל והמשיבים 4-5 (להלן: מחמוד ו-מחמד נדאל), שירות המבחן מצא כי הרחקתם מהקבוצה העבריינית ומעצר שותפיהם מהווה עבורם גורם מפחית סיכון, והמליץ על שחרורם לחלופת מעצר בפיקוח ואיסור על מגע עם מכשור אלקטרוני. באשר למשיב 6 (להלן: מונטסר), שירות המבחן הביע את התרשמותו שהוא חווה את מעצרו כמעצר שווא, וכי הוא סבור שהתנהלותו טרם המעצר הייתה תקינה. על כן, שירות המבחן המליץ על מעצרו עד תום ההליכים. ביום 14.7.2015, בית המשפט המחוזי הורה על מעצרם של המשיבים 3-6 עד לתום ההליכים נגדם. בהחלטתו, בית המשפט מצא כי נשקפת מהם מסוכנות כלכלית לביטחון הציבור - מחמת מאפייניה של הקבוצה העבריינית והיקפן ומשכן של העבירות שבוצע - וכן, מצא כי קיים חשש שהם ישובו לבצע עבירות דומות אם ישוחררו לחלופת מעצר. באשר להמלצות שירות המבחן, בית המשפט המחוזי ציין כי שחרור המשיבים לחלופת מעצר ייצור מצב בו חלק גדול מהקבוצה ימצא מחוץ למעצר, כך שהם יוכלו לחדש את הקשר העברייני. בנוסף, בית המשפט המחוזי קבע כי אין ביכולתו לתת אמון במשיבים כי ימנעו מחזרה למעגל העבירות, נוכח העובדה שהקשר בוצע במשך ארבע שנים תמימות, תוך הסתרתו מבני משפחתם. על כן, בית המשפט המחוזי מצא כי נכון לאותו שלב, האיזון בעניינם של המשיבים 3-6 חייב כי ימצאו מאחורי סורג ובריח. עררים שהגישו הארבעה לבית משפט זה נדחו (בש"פ 5112/15; בש"פ 5761/15; ובש"פ 6688/15, אשר נמחק בהמלצת בית המשפט).

12. משלא הסתיים משפטם של המבקשים בתוך פרק זמן של תשעה חודשים, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרם של המשיבים ב-150 ימים נוספים, לפי סעיף 62(ב) לחוק המעצרים (בש"פ 8523/15). ביום 14.1.2016 קיבלתי את הבקשה באופן חלקי והוריתי על הארכת מעצרם של המשיבים ב-90 ימים נוספים. ביום 23.3.2016 הוחרג מעצרם של המשיבים פעם נוספת ב-90 ימים (החלטת השופט ע' פוגלמן בבש"פ 2162/16). עם זאת, בהחלטת השופט פוגלמן הוטעם כי הימשכות נוספת של ההליכים בעניין המשיבים בבש"פ 4525/16 ללא אופק ברור לסיום, עשויה להביא לשינוי נקודת האיזון בעניינם.

13. בכל הנוגע למהלך הדיונים בתיק העיקרי (ת"פ 47762-03-15), הרי שבוצעה הקראה פורמלית של כתב האישום לאוסאמה ולמשיבים 3-6 ביום 1.4.2015. אוסאמה השיב לכתב האישום ביום 9.7.2015 וכפר במיוחס לו. קשיים בייצוגם של שאר המשיבים הביאו לעיכוב בשמיעת התיק - כך שייצוגם של המשיבים 2-3 ו-5-6 הוסדר ביום 9.8.2015 וייצוגם של מוחמד הוסדר במהלך חודש נובמבר 2015. עד ליום החלטתו של השופט פוגלמן, 23.3.2016, טרם התקיימו דיוני הוכחות בתיק, אך התקיימו 3 ישיבות גישור.

ביום 22.3.2016, בו נקבע דיון ההוכחות הראשון, העלו באי-כוח המשיבים טענות בדבר רשימת חומרי החקירה שהועברו אליהם. לאחר דיון בסוגיה, הורה בית המשפט המחוזי למדינה להגיש טיעונים בכתב בסוגיה, וביטל את העדות של עד התביעה הראשון. טיעוני המדינה הוגשו ביום 20.4.2016, וביום 3.5.2016 קבע בית המשפט המחוזי כי רשימת חומרי החקירה עומדת בתנאים שנקבעו בפסיקה לתיקים רחבי היקף.

קשיים בתיאום דיוני הוכחות הביאו לכך שהליך ההוכחות נפתח רק ביום 23.5.2016. עד כה, התקיימו בתיק חמישה דיוני הוכחות. כמו כן, נערכו שלוש ישיבות גישור נוספות, כך שכעת נערכו בסך הכול שש ישיבות גישור. בשלב הנוכחי, קבועים בתיק 25 מועדי הוכחות נוספים, בין יום 22.6.2016 ליום 21.12.2016.

הבקשות להארכת מעצר

14. בבקשות שלפניי, עותרת המדינה להאריך את מעצרם של כלל המשיבים בתשעים ימים נוספים. המבקשת סבורה כי עילות המעצר אשר בגין נעצרו המשיבים עומדות בתוקפן, וכי הסיכון לרכוש הציבור ולשיבוש הליכי משפט לא הוקהה בשלב זה.

15. בכל הנוגע לבש"פ 4524/16, המדינה מדגישה כי שלב ההוכחות במשפט מצוי עתה בעיצומו. לעמדתה, העיכוב בשמיעת התיק הוא נגזרת של מורכבותו הרבה של התיק וחומר החקירה הרב שבו, וכי בנסיבות העניין קצב שמיעת התיק הוא סביר ואינו מצדיק את שחרורם של המשיבים.

16. באשר לבש"פ 4525/16, המדינה מפנה להחלטות הקודמות בדבר הארכת מעצרם של המשיבים, בהן נקבע כי התמשכות ההליכים נגרמה בשל הקשיים בהסדרת ייצוגם של המשיבים בתיק זה. במצב עניינים זה, המדינה טוענת כי חלופה הזמן אינו יכול להטות את הכף לטובתם של המשיבים.

17. ביום 14.6.2016 נערכו הדיונים בפניי, ובסיומם הוריתי למבקשת להגיש בקשה לבית המשפט המחוזי לקביעת מועדי הוכחות נוספים. ביום 16.6.2016 עדכנה המבקשת כי בבש"פ 4524/16 נקבעו חמישה ימי דיונים נוספים, בין התאריכים 15.9.2016-21.8.2016, כך שכעת קבועים שבעה מועדים לשמיעת הוכחות בתקופת המעצר המבוקשת; ובבש"פ 4525/16 נקבעו שבעה ימי דיונים נוספים, בין התאריכים 5.9.2016-10.7.2016, כך שכעת קבועים 32 ימי דיונים, מתוכם שבעה-עשר מועדים לשמיעת הוכחות בתקופת המעצר המבוקשת. יצוין, כי ביום 21.6.2016 הגיש בא-כוחו של אוסאמה הודעה לפיה המועדים לא נקבעו בתיאום עמו ואינם מתאימים לו. עם זאת, נוכח הצהרתם של באי-כוח המשיבים בדיונים שנערכו לפניי - לפיה הם מוכנים לקביעת מועדים בפגרה, איני יכול להיעתר לאמור בהודעתו.

דיון והכרעה

18. ככלל, בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין הזכות לחירות העומדת למשיב והנתמכת בחזקת החפות, לבין האינטרס של שמירה על בטחון הציבור וההגנה על הליך שיפוטי תקין. בין יתר השיקולים שיש לשקול במסגרת הבקשה להארכת מעצר, ניתן למנות את: חלוף הזמן מאז הושם המשיב במעצר; קצב התנהלות הדיונים; החשש מפני שיבוש הליכי משפט; חומרת העבירות המיוחסות למשיב ונסיבותיהן; ומידת המסוכנות הנשקפת הימנו ((ראו למשל: בבש"פ 1640/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 20 (17.3.2016)). כאשר נראה כי המשפט לא יסתיים במהלך תקופת הארכת המעצר המבוקשת, מדובר בנתון נוסף אשר צריך להילקח בחשבון (בש"פ 5744/15 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא, פסקה 7 (18.10.2015)).

19. לאחר שעיינתי בבקשות ובנספחים המצורפים להן, ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שבפניי, מצאתי כי גם כעת מכלול השיקולים מצדיק את קבלת הבקשות להארכת מעצר, וזאת ביחס למשיבים כולם. לאמור, שוכנעתי כי מאז ניתנו החלטותיו של השופט ע' פוגלמן בבש"פ 2160/16 ובש"פ 2162/16, טרם השתנתה נקודת האיזון באופן שיצדיק את שחרורם לחלופת מעצר. אפרט עתה את נימוקיי בעניינו של כל אחד מהמשיבים.

20. עאמר - בעניינו של עאמר נטען כי הוא משתף פעולה באופן מלא, ובתוך כך עושה מאמצים להאיץ את קצב התקדמות ההליך - כאשר הוטעם כי התקדמותו האיטית של התיק נובעת משיקולים שקשורים במבקשת. כן הודגשו נסיבותיו האישיות, משך הזמן שבו הוא נתון במעצר והמלצתו של שירות המבחן על שחרורו. עם זאת, לא מצאתי כי יש בנסיבות אלה כדי לשנות את נקודת האיזון במידה המצדיקה את דחיית הבקשה להארכת מעצרו, בפרט נוכח הצפי להתקדמות משמעותית בתיק מכאן ואילך.

21. מוחמד - דברים אלו נכונים גם בעניינו של מוחמד, אשר מואשם באותו כתב אישום יחד עם עאמר. אף שלא נעלמה מעיני הפגיעה שיוצרת התארכות ההליכים בו ובחירותו, מצאתי כי לא הוצגו נסיבות המצדיקות את שחרורו לחלופת מעצר, שכן גם בעניינו קצב התקדמות התיק תומך בשלב זה בהארכת המעצר.

22. אוסאמה - חרף טענותיו כי בשל התמשכות ההליך העיקרי יש מקום לשחררו למעצר בפיקוח אלקטרוני, ואף שאינו נושא באחריות להימשכות האמורה, המסוכנות הנשקפת ממנו - בייחוד עת מיוחסת לו עמידה בראש הקבוצה העבריינית - עודנה מטה את הכף להארכת מעצרו.

23. עאסם - טענותיו של עאסם מתמקדות באופי התפקיד שיוחס לו במסגרת הקבוצה העבריינית כמו גם בתשלום הנמוך שקיבל תמורת תפקיד זה, ובהתארכותו של ההליך העיקרי שמביא בתורו להארכות מעצר מתמשכות. ואולם, כפי שנקבע בהחלטות הקודמות להארכת מעצרו, המסוכנות הכלכלית הנשקפת ממנו היא בלתי מבוטלת, והקושי בהסדרת ייצוגו היווה כשלעצמו גורם לעיכוב שמיעת ההליך העיקרי. סבורני כי במצב דברים זה, יש כדי להצדיק את קבלת הבקשה להארכת מעצרו.
24. בלאל - גם טענותיו של בלאל באשר למסוכנותו ולחלקו בעבירות המיוחסות נדחו בבקשות הקודמות להארכת מעצרו, ואיני רואה לשנות מקביעות אלו. כמו כן, לא מצאתי כי יש בחלוף הזמן או במצבו הכלכלי של בלאל ומשפחתו כדי להטות את הכף לטובת שחרורו.
25. מחמוד - בעניינו של מחמוד לא הוצגה כל נסיבה שיש בה כדי להביא לשינוי בהערכת מסוכנותו, ובשלב זה דעתי היא כי אין בחלוף הזמן כשלעצמו כדי לאיינה. זאת ועוד, הרי שיש להעניק משקל לכך שסוגיית ייצוגו הביאה אף היא להימשכות ההליך, כך שממילא נחלשות טענותיו בעניין זה. נוכח שיקולים אלו, יש מקום להורות על הארכת מעצרו.
26. מחמד נדאל - באשר לטענותיו של מחמד נדאל, לא מצאתי כי יש בחלקו הפחות בעבירות המיוחסות; בנסיבותיו האישיות; בהמלצת שירות המבחן על שחרורו; ובעובדה כי לא ניתן לזקוף את התארכות ההליך העיקרי לחובתו - כדי לשנות את נקודת האיזון במידה המצדיקה את דחיית הבקשה להארכת מעצרו.
27. מונתסר - איני רואה מקום לקבל את טענותיו של מונתסר בדבר מסוכנותו, וסבורני כי אין בלקיחתו העדכנית אחריות כדי להטות את הכף בין מכלול השיקולים הרלבנטיים אל עבר שחרורו לחלופת מעצר.
28. מן הראוי לציין - כפי שהוטעם גם בהחלטות של השופט פוגלמן, כי קצב התקדמות ההליכים בתיקים העיקריים אינו משביע רצון. על כן, ככל שלא תהיה התקדמות ניכרת בתקופת המעצר הנוכחית - מסיבות שאינן תלויות במשיבים - יהיה מקום לבחון את שחרורם למעצר בפיקוח אלקטרוני. זאת, כמובן, בהתייחס לנסיבותיו הפרטניות של כל משיב ומשיב.
29. סוף דבר, הבקשות מתקבלות. מעצרו של המשיבים בבש"פ 4524/16 יוארך בתשעים ימים, החל מיום 17.6.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 41583-03-15 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם; ומעצרו של המשיבים בבש"פ 4525/16 יוארך בתשעים ימים נוספים, החל מיום 17.6.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 47762-03-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז בסיון התשע"ו (22.6.2016).

ש ו פ ט